

Trollens Nyheter

1974

GOD JUL

bortly

Förklaring

Ja, nu sitter du med årets produktion i din hand, (om du har fått den före eller efter jul vet jag i skrivande stund inte) och undrar om ditt bidrag kommit in eller inte. (gäller bara det som skickat in bidrag)

Årets produktion är nog lite mindre konstnärligt utformad än tidigare men innehållsmässigt hoppas jag att den håller samma goda standard. Detta med den konstnärliga utformningen, eller brist på densamma, är ett resultat av den dåliga ekonomi som denna tidning fortfarande dras med. Trots att vi i år åter kan notera en viss upplageökning så är inte inkomsten av kontanter stor. Annonssinkomsterna har i år helt uteblivit, anledningen till detta kan vi tyvärr ej se, då våra annonspriser är oförändrade.

Innehållsmässigt är dock tidningen, är vår förhoppning, väl så god som tidigare. En särskild eloge skall vår lokalredaktör i Alvängen ha för sin snabbhet med manus. Naturligvis handlar en hel del av innehållet om nästa års stora begivenhet, vasaloppsåkandet. Vid en snabb koll runt till de olika bröderna verkar det ändå bli magert deltagande, den ene har ingen snö, den andra har ont i ryggen, den tredje har för mycket annat att göra och någon hade visat inte hittat skidorna. Så det blir kanske Lasse som står där i Mora med sin lagerkrans, Men han kan väl ta den på huvudet och sjunga en stämp innan han åker hem.

Sen är det blandat innehåll, allvar, skoj, små elakheter och kanske lite annat tidefödriv för helgdagarna. Jag hoppas ni ska få det trevligt vid läsningen och vill jag tillönska Er alla En God Jul och Ett Gott Nytt År

Sven Ivarsson
chefred.

Påvenkad!

Från Trollhättan inkom ett digert konvikt som redaktionen dock såg sig tvingad att låta stå över på grund av oss längd. Innehållsmässigt och stilistiskt fanns dock ingen anmärkning snarare tvärtom, den får komma ett annat år i stället. Medsönt var ett brev av mer personlig karaktär till red. som vi anser oss vara tvungna att publicera. Vi tycker nämligen att brevet är så karakteristiskt för denne lokalredaktör, det visar dess utom att grabben inte har gått genom skolan alldeles oöverskad. Brevet lyder som följer:

Jag har ännu inte fått tummarna ar (ja du vet vad). Så därför har det inte blivit något riktigt stoff hittills till tidningen.

Jag översänder dock, innan det blir för sent, den "novell" som vi talade om i telefon. Tyvärr är den både lång, innehållslös, ointressant och utan udd, men den fyller bra. Alltid något..... (Som han sa som såg Åmål)

Jag har som du förstår inget krav på att den skall in i tidningen.

(Får man ställa sådana krav förresten.)

Om du mot förmodan (Det skulle visst ha varit två komma där. Ett efter " Om du " och ett efter "förmodan". Så det är bäst att jag börjar om från början.) (När jag i föregående parentes skrev "börjar om från början". Då menade jag inte början av brevet, utan endast början av föregående stycke. Detta sagt endast som upplysning när du nu läser fortsättningen av brevet, vilket du ännu inte har börjat svl. Detta under förutsättning att du inte hoppar över dessa viktiga och innehållsrika parenteser.)

Om du, mot förmodan, ???/? (Nu kommer jag inte ihåg vad jag skulle skriva efter "förmodan", men det kommer kanske... ??? Nu kom det. Så nu fortsätter jag.) (Jag börjar för säkerhets skull om från " Om du,.....")

Om du, mot förmodan, skulle anse att den, (Alltså novellen) skulle passa i TN så vill jag att du efter det att du skrivit av den sänder tillbaka originalet. Det är tyvärr det enda jag har. Detta skall du naturligtvis göra även om du inte skall använda den.

Med häls. Nils.

Det är nog tur för redaktören att vi inte har fler sådana här brevskrivare. Det tog mig drygt en halvtimme att skriva av det här, men roligt var det. Hans "novell" lovar jag vi skall återkomma till i ett annat nummer av TN

Red.

"men å andra sidan"....

"Å ena sidan..... men å andra sidan....."

Så sa en föreläsare vid en föreläsning någon gång i min ungdom. Och så flyttade han glasögonen från den högra handen till den vänstra - och tillbaka igen.

Han ville lära oss att vara kritiska mot alla teorier och tankar, att inte gånast acceptera eller förkasta - utan att pröva. Stå emot suggestioner och propaganda. Träna den egna tankeförmågan. Det fanns bland oss trosvissa högljudda röster som sa " så här är det ", " Så här ska du leva, vi har sanningen. Kom till oss, den som sviker våra ideal är en förrädlare". Inte så konstigt att unga människors nappade på dessa krokar. Det kändes riktigt med totala anspråk, höga ideal och tveklöshet. Det var något att missionera för. Tiden fylldes till brädden och det blev inte mycket utrymme till eget funderande. Men föreläsarens prövande inställning satte sina spår. Någonstans började ett tvivel att gnaga. Så månaderna blev spänningen mellan alegordens trosvissa värld och den eftertänksamma, stillstötta medveten. - Processen tog sin tid -

Något mycket, mycket enkelt blev till stor hjälp. Det var en liknelse som någon berättade. " Om vi sitter på olika platser i ett rum och tittar på en vas med blommor som står på ett bord i mitten, och sedan ger var och en sin beskrivning av den - vad händer då ? Jo, vi får lika många beskrivningar som det finns människor i rummet. Var och en har sett buketten från sin synvinkel, och var och en får alltså sin bild, som skiljer sig från den andres. Vilken beskrivning är den sanna ? Min - din eller någon annans ? Svaret är självklart: Alla beskrivningar är precis lika sanna. Var och en ger en liten bit av verkligheten, kanske hela.

Denna enkla liknelse borde man fundera över ofta, ofta. Få lära sig den tidigt i livet. Men alltför lätt glöms den bort. Därför blir vår situation just som den är. Var och en tror att han och ingen annan äger sanningen. Varje trosvise grupp tror att den har monopol på kunskapen om livet. (Var och en håller på sitt tänkesätt.) Så uppstår strider om dogmer, strider om principer, strider om det mesta. Och själva verkligheten blir förfalskad. Vi tror att det räcker med att se världen från ett håll och att vi sedan kan uttala oss uttömmande om den.

Hur inbilaka är vi inte.....

Man har mycket rikare, större och mer spännande skulle inte verkligheten bli, om vi inte stannade kvar på vår enda utsiktspunkt utan valde ständigt nya höjder för vår överblick.

Då kanske vi också skulle börja förstå varandra bättre vi alla oliktyckare.

OBS OBS

Vad Du än lider av använd den nya undermedicinen med sju olika men verksema
ämnen:

SALENAS

Receptet har Du i denna beskrivning:

Sven tycker att ungäs mycket med kvinnor förbättrar en mans sätt,
men fördärvar hans moral.

Anna tycker som så att män och bröder är bara barn men i större skala.

Lasse menar att färdigheten trötter aldrig och är därför alltid en
välkommen gäst.

Erik påstår att inspiration är det som kommer en att skriva något
annat än det man från början tänkt sig.

Nils tycker att skoldrömmen förföljer mig. Är det skolan som är så
obehaglig eller är det livet som är så obehagligt likt
skolan.

Åke menar att det seslas inte dem på den som är ute i blåsväder.

Sverker tror att varje människa har tre karaktärer, den som han visar,
den som han har och den som han tror sig äga.

- Dom säger att man ska läsa
mellan raderna, men det står
ju inget mellan dom ?

Salon Gahlin

"Brödrafejden"

Inför det stundande Vasaloppet tror jag att läsarna av denna tidning är intresserade att höra hur förberedelser och träning bedrivs på olika håll av medborgarna från Trollskien.

Då detta skrivs har inte snön kommit ännu, så att träningen försigår ännu så på barmark. Men skidorna har man tydligen redan köpt in för när jag häromdagen talade med produktionschefen på Sundins skidfabrik i Hudiksvall, var han alldeles förtvivlad för hela lagret som skulle säljas i vinter hade redan gått åt. Normalt säljer vi inte till annat än grossister, men om någon från orten kommer och vill köpa till familjens brukar vi inte vara omöjliga, det är en sådan som varit här några gånger, han har tydligen stor familj. Men som sagt var, hur va skall klara leveranserna i vinter det vet jag inte, vi har för närvarande inte en skida.

Jag hade vilgarna förbi Ekströms blåbärs-soppfabrik, och där rök det ur alla skorstenarna, så det blir tydligen blåbärs-soppa även i år. Men jag fick se att man dess utom höll på att bygga ut, så jag blev nyfiken å gick in och fick tala med en av cheferna. Jag ställde därför frågan hur man hade det med soppan till Vasaloppet. Vi har fått uppgifter att deltagarantalet blir som tidigare år ungefär, så leveranserna av soppa skulle ha klarats utan större besvär, men det ryktas att en viss Arne "Malqvist" från Hudiksvall tänker ställa upp, å han ska vara "onatula höga på blåbärs-soppa" så därför anser vi oss tvungade att bygga till. Men är det inte svårt att få fram mer blåbär den här tiden på året? Blåbär! det var länge sedan vi hade såna här, nå soppan framställer vi numera på kornak väg. Jag nämde inget om namnförväxlingen utan tänkte att den får väl göra någon annan giftblandning i den nya fabriken, krusbärskräm, rabarberkräm eller vattgröt t. ex.

I förbigående frågade jag Karin på Strenna vad hon trodde om pojkarnas chanser att klara Vasaloppet. "Det lär väl bli bra, döm har ju te brösa på" sa Karin.

Jag kom så småningom i kontakt med Lasse i Älvängen, så jag frågade efter orsaken till att han inte skulle ställa upp.

- Det var ju så att vi hade en test i somras i Trollskien, där jag fick stryk av alla småbröderna, det har ju inte hänt förut, så jag trodde att jag var sjuk. Därför ville jag inte anmäla mig, när det gäller ett Vasalopp bör man vara i prima form. Jag har emellertid senare fått klart för mig att jag var utsatt för en kupp. Men hade nämligen inte märkt skidorna, varför dom utan risk kunde byta till bättre vallerå laggar efter spåret. Dessutom vet jag att åtminstone en av dom åkte en kortare bana. Jag har i alla fall beslutat att jag skall vara i klara och ta emot segraren i "brödrafejden". Jag tipsar själv att det blir Sverker jag får ta emot förel.

Efter detta tips åkte jag till Motala och frågade Sverker hur formen var.

- Bara fint - bara fint : bullrade han. Omedelbart efter Trollykien åkte jag till Lappland på renskiljning, lapparna använde laseo, men jag sprang efter och tog dem för hand, så det blev både styrke- och snabbhetsträning. När jag fått den grundkonditionen, börja jag att bara skicka portföljen med tåget, och sprang själv mellan stationerna. Men nu får ja vänta på portföljen så länge när jag kommer fram så jag har stött på Lasse Pettersson att öka hastigheten, annars måste jag ta flyget.

Efterom jag är en av SJs störelsta kunder har Lasse redan varit i kontakt med riksdagen, dessutom har han övertalat Torbjörn att dra tillbaka sin motion om återgång till diligenstrafik för att i stället stödja förslaget om snabbare tåg. Så det ordnar sig nog. Jag frågade efter ett tips

- Jag kommer att vara långt framme, nöjer mig inte med diplom, medalj ska det vara. Han är tydligen optimist.

Jag ställde resan till Nyköping och Jerker. Han var inte hemma när jag kom men jag träffade Fanny och frågade hur hans träning artade sig.

- Träna han ! Han går mellan redaktion å hemma två gånger om dan, sammanlagt tvåhundra meter, ja bråker pån jämt att han läse ut å springa, men han bare ligger på soffan å säger, "gammal rutin, gammal rutin" nå jasse mellanrum. Nää, han kom å skäm ut säj han å få stryk å småbröderna. Där där träninga han har på redaktion med penna, jas han har flere nå olika färger på, som han flytter från då ena öra och då andra, då å väl inga träning för ett Vasalopp, där då gäller å rädda familjeära. Nää, då blir stryk då å ja säker på, då hadde vare bättre om vi hadde kunna skicka nån åv pojkarna.

Det blev svårt att få fram några vidare informationer hos Åke i Via. Han var lite hemlighetsfull, men när jag fått lixa med honom ett tag så kom det fram att försäljningen på Ölhade gått ner mot vintern. Nu var han tvungen att dela ut en hel del backar gratis för amsträningens skull. Men får dom bara upp begäret riktigt så tjänar jag nog igen det sen, sa han. För övrigt har jag en motionsrunda som jag springer några mil på morgon och kväll. Jag använder min stereoaanläggning med högtalare på ungefär var hundra meter. Nå den kör jag ett band från tidigare Vasalopp med Jerring som reporter. Det känns då som att träna i autentisk miljö så att säga. Jag frågar också honom efter ett tips till sepperkansen.

- Vi får se, säger han och ser lurig ut. Efter den intervjun vägar signaturen hålla en slant på Åke.

Sven sökte jag på flera ställen men han hade flyttat vart jag än sökte honom. Jag tog då kontakt med några bekantas bekanta till honom för att få några upplysningar om hans träning. Man visste att han plockat motorn ur bilen och satt skaklar på den och drog den överallt, men säger dom om det ngår i någon särskild träning vet vi inte för dom experimenten har han ju hållit på med många gånger förut.

Mils träffa jag på hemma i fätöljen i färd med tårullning.

- Det är egentligen den enda fysiska träning jag har börjat med än, sa han, men det är ju ingen brådsaka. Jag håller i stället på att räkna ut olika teorier om hur man bäst och enklast ska kunna genomföra ett Vasalopp. För närvarande håller jag på

med beräkningar om hur man nedbringar luftmotståndet, jag räknar med att få ned det cirka 110 %

- Är det något nytt räknesätt man börjar med i skolorna nu, undrar jag, vi räknade aldrig med mer än 100%

- Nä, men om man kommer förbi 100 %-spärren så får man som i det här fallet 10 % luftmotstånd på ryggen och följdaktligen hjälp framåt. Jag kan väl nämna att jag genom att använda vänsterskor på båda fötterna fick ner luftmotståndet med 4,8 %
Jag frågade så efter ett sedvanligt tips.

- Jag ska nog klara spärren i Evertsberg med god marginal och då vet man inte vad som kan hända, svarar han. Han talar ofta om procent och spärrat, Nils.

Just som jag skulle vara färdig med dessa intervjuer får jag in ett meddelande från Trollykiens SÄFO, som jag tror är värt att notera. Man har nämligen skuggat en trollykiensbo en längre tid därför att han springer träningsrundor på olika håll i hela Hälsingland med en väldig energi. Vad det innebär vet man inte säkert ännu.

Man gissar dock på två saker, endera tänker han ställa upp i Vasaloppet eller också sparka in HIF i seriesystemet igen. Det kanske blir sex deltagare från veckolandet. Efter dessa rapporter tror jag att vi kan känna oss lugna det kommer säkert fem kanske sex trollykier i mål i Mora i god tid före mörkrets inbrott

FISCHAUSEN

PS

Senliga har slutat röka - säjs då

13

Kommentar till ovanstående.

Angående vasaloppesnacket slår mig följande: Clarence Blomqvist, psykiater, har i en av sina böcker infört begreppet "vasaloppesyndromet" (syndrom - sjukdomsbild bestående av flera symtom) Detta lär uppkomma när mannen känner att hans manlighet sviktar - för att då få omgivningens beundran och verkligen visa att "änna är man ung och hänger med". Då brukar mannen med den sviktande självkänslan försöka genomföra vasaloppet.

Fråga i könsrolledebatten grabbar: Vi kvinnor behöver inget vasalopp - för vi är evigt unga, vackra, uthålliga osv.

Lis-T

Enligt egen uppgift så händer C Blomqvist
till den dag han själv drabbas av syndromet

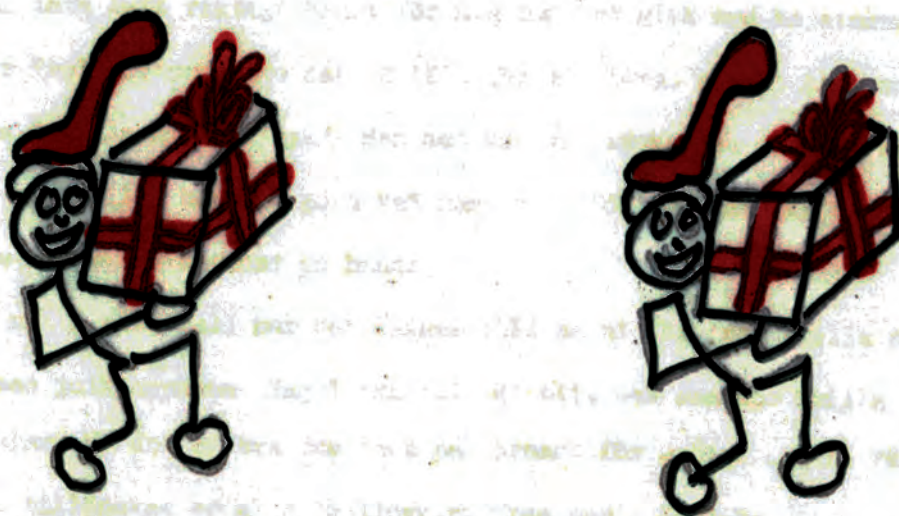
Red

Slädfärd

Det var två pojkar som för första gången skulle få åka släde. Kvällen före dom skulle få åka tyckte dom gick så långsamt. Dom gick omkring och längtade till nästa dag. För att det skulle gå fortare gick Åke och Hans, dom hette så, och lede sig tidigt. Nästa morgon gick dom upp klockan sex. Först lite fika sen till fönstret och andas på det så att de kunde se ut. Ute var det nästan kolsvart men långt borta såg de en släde komma. Den hade två facklor. Då skyndade de sig att göra i ordning sina kläder. Deras mor gick och tände det andra adventsljuset, det var ju andra advent. Gå ut och säg till far, att Erik kommer nu, sade mor till Åke. När Erik kom in i stugan stod Åke och Hans vid dörren och hjälpte honom av med kläderna. God morgon hälsade han, och satte sig vid bordet. "Jaså, säger han till pojkarna, ni vill åka släde?" "Ja, säger de i kör. Ja ja, säger deras mor, men först skall vi dricka kaffe. Pojkarnas far och Erik pratar med varandra ett slag men när pojkarna fått på sig sina kläder är också Erik klar att åka. Pojkarna sätter sig i släden och Erik brer över dem en fårsklansfäll. Sedan bär det iväg, pojkarna vinkar och njuter av färden. Bjällrorna klingar, facklorna lyser upp släden och uppe i skyn blinkar stjärnorna mot dem. De åter in i byn så och efter att ha handlat lite saker så vänder de hemåt igen. När de kommer hem är de överlyckliga och röda rosor glöder på deras kinder. De har blivit lovad att få åka släde till julotten.

GOD JUL

Ingemar

Nu är glada julen här....

Vall-kökning i Knutebo

Håjaja! nu är jag alldeles slut. I denna fridens boning som vi har här i stupröret är det nu - minst sagt - kass. Mor Trilla har fått smurren. Det började redan i juli. Glutte hade snappat upp att några av trolleykierna tänker ställa upp i vasa-loppet nästa år och vips var mor Trilla eld och lågor. Nu skulle här tillverkas skidvalla i massor. Alla stack iväg till skogs och kom hemsläpande med massor av bär, blommor och blad, ris och kvistar, rötter och svamp och jag vet inte allt. Sen blev här ett fasligt oväsen när allt skulle hackas och skäras, bultas och rivas, stötas och bötas, mosas och kokas.

hela hösten har den hållit på. Lite lomhörd har jag varit de senaste åren, men nu är jag så gott som stendöv. Bullerakadad! Men det värsta är ju att vi inte hinner med det som vi tonter egentligen är till för - julklapparna.

"Det får vi ta igen ett annat år" säger mor Trilla, och smagluttarna håller med.

Å nu skall ni få höra det senaste eländet som är rent otroligt. Det hände i början på november. Mor Trilla som förr varit så lugn och stillsam och alltid hållit sig hemma i stugan, hon gav sig en dag hux flux iväg till Hunneberg för att träffa Trollglitsen. Gissa varför? Jo, hon tänkte lära henne en hejarsans och övertala henne att flyga till vasa-loppet för att heja på den här pojkarna. Matte, Bita och Glutte skall ju vara där och sköta vallningen. Usynliga förstäss.

Jag har inte fått riktigt klart för mig hur det gick med hejarsansen, men jag tror att den där Trollglitsen inte har så lätt för att lära, så det blir nog troligen bara det vanliga "trolleyk, trolleyk". Men det kan väl räcka med det och vällen tycker jag men se mor Trilla hon kan göra vad som helst för den där "kaffebyggarn". Det är nog hon som förvridit huvudet på henne.

Nu vet ni i alla fall hur det ligger till så ni får inte skylla på mig om det blir klent med julklapparna. Något ska det väl bli. Och som mor Trilla säger: det blir väl fler jular. Ha det så bra och tack på förhand för gröter som ni väl inte glömmar.

God jul tillönskas er alla trolleykier från oss i Knutebo.

Jerker hade under lång tid gått och hört illa. Särskilt svårt hade han uppfattat vad som sades när många var med i diskussionen. Det hela formade sig till ett enda surr och han hade därför svårt att kunna delta i debatten. Ibland gav han sig ändå in i den, men alltför ofta visade det sig att han missuppfattat de olika inläggen. Hans ofta långa anföranden blev därför som regel ett "Godag Yrkeft".

- Men hör bare då han vill höra, sa hans hustru och drog misstänksamt ihop ansiktsrynorna till ett enda stort frågetecken.

Den där misstänksamheten retade Jerker. Han beslöt att göra något åt det. Därför tog han mod till sig och ringde upp öronkliniken för att beställa tid hos öronläkaren. Så långt kom han emellertid inte. Det var fler än Jerker som hade problem med hörseln och kön var lång.

- Vi tar inte emot fler tidsbeställningar i år, sa "Öronsystem" som svarade i tidsbeställningstelefonen. Kom igen efter nyår.

Men Jerker, som tillhör tredje statsmakten, visste hur man skulle gå till väga för att komma förbi kön. Han gick helt enkelt ner till vårdcentralen, där man kan gå in snabbt. Officiellt för att få en öronspolning, men det han egentligen var utefter var en remiss till öronkliniken.

När öronläkaren frågade efter arbetsplats och Jerker sa - Tredje statsmakten, då blev det fart på pennen. Och bara några dagar kom beskedet. Inställ er hos öronläkaren i övermorgon för undersökning.

Så skedde också. Men när öronspecialisten slutfört sin undersökning konstaterade han att det nog var för tidigt än att tänka på hörapparat. Då tog Jerker för andra gången fram "slagträet". Tredje statsmakten.

- Ett ögonblick bara, sa läkaren och stack över till hörcentralen som ligger vägg i vägg.

Han återkom och gav besked om att Jerker kunde gå in till aystrarna på hörcentralen för att få tid för utprovning. Tydligt hade han också berättat att det var Tredje statsmakten som skulle ha hörselmaskinen. Mottagningsystemet sa nämligen:

- Kan vi få skriva in er i den normala kön, eller är det mera bråttom?

- Hur länge får jag vänta i den kön, sa Jerker.

- En månad ungefär - annars kan ni få tid i övermorgon om det behövs....

- Min lojalitet säger mig att jag skall vänta, sa Jerker och lämnade, inte utan stolthet, mottagningen.

En månad går fort och en vacker dag i november med hög luft och lagom kyla satt Jerker inne hos de två brudarna på Hörcentralen för utprovning av en lämplig hörlur. Med vana händer blev en lämplig hörselmaskin inpassad i Jerkers öronvindlingar och han

uppfattade minsta vickning från de två bruderna. Allt var sålunda väl och med ett brett leende - så hela tanden syntes - läsnade Jerker hörcentralen. Men prövningarna var ingalunda slut. De hade snarare just börjat. Det blev nämligen afton även denna dag och då skulle hörnsockan bort. Snarkningarna från sängkamaraten var ju tillräckligt störande för en halvdöv, tyckte Jerker. Att få bort hörapparaten var emellertid lättare sagt än gjort. Han drog, vred och vrickade på apparaten. Men den satt som gjuten. Till sist var han tvungen att ropa på hustrun.

- Hjälp mig få bort apparaten, bad han undergivet.

Även hustrun drog, vrickade och vred, men apparaten satt som i ett skruvstöd.

- Det är typiskt. När du har fått in nåt, så är det omöjligt för dig att få ut det. Så som du alltid vara, så hon och aneglade i tur och ordning på de fyra barnen som stod runt om och fnittrade under "operationen"

- Åja, du har väl aldrig försökt att hjälpa till att få ut nåt, du heller. Å inte tycke du klara det nu heller, sa Jerker irriterat och slog till handen som höll på att försöka skruva bort hörnsockan.

Jag ger det fasan, tänkte Jerker till slut. Jag får ligga med apparaten på. Och därmed inledde han avklädningsceremonin.

Just när han lutat huvudet mot kudden och tagit boken som de senaste dagarna utgjort hans kvällektyr, föll hörapparaten ner på kudden.....

HOLIGA FAMILJEN

Birgitta Malagvist

Mol. Gubben Noak

Pappa är en, pappa är en
rätt så sömnig kis.
Nu är han förrådsman.
Där han sova mer kan.
Pappa är en, pappa är en
rätt så sömnig kis

Mamma är en, mamma är en
rätt så sömnig tjej.
Om hon ser på TeVe.
Åker "havve" "breve".
Mamma är en, mamma är en
rätt så sömnig tjej.

Maggan är en, Maggan är en
rätt så ärtig brud.
Dansar gör hon mycket.
Har det rätta knycket.
Maggan är en, Maggan är en
rätt så ärtig brud.

Lisa är en, Lisa är en
rätt så häutig tös.
Sticker gör hon ofta.
En jumper och en kofta.
Lisa är en, Lisa är en
rätt så häutig tös.

Kina är en, Kina är en
Rätt så rundnätt bina.
Vår hon ska ju få nu.
Men det ska nog gå du.
Kina är en, Kina är en
rätt så rundnätt bina.

Ingegärd är en, Ingegärd är en
rätt så tokig flicka.
Tänker på sin kille.
Jag tror hon har fått dille.
Ingegärd är en, Ingegärd är en
rätt så tokig flicka.

Själv så är jag, själv så är jag
inte riktigt klok.
Jobbar som en galning.
På ackordsbetalning.
Själv så är jag, själv så är jag
inte riktigt klok.

"Rätta mig om jag har fel"

Vid en sammankomst som jag var med om för några år sedan blev jag bekant med Hasse Alfredssons mamma. Vi kom att sitta och prata om både det ena och det andra, bland annat, barn och barnuppfostran. Hon berättade följande:

- När Hasse var i 12 års åldern blev han plötsligt sjuk - medvetslös - och togs in på en akutmottagning. Hon satt vid hans sjukbädd djupt orolig i timme efter timme utan att någon förändring inträffade. På var sin sida om honom låg två andra patienter, också medvetslösa. - Så kom rondan - Läkaren säger:

- Här har vi den som fått en ärta i fel strupe och här har vi den som druckit för mycket sprit, han menar då Hasses båda medpatienter. Då slog plötsligt lilla Hasse upp sina ljusblå och sade:

- Det kan man väl kalla spritärter.

Om ni vet gick det bra för Hasse när han blev stor.

Lis-F

DET

Det var nån stor författare (jag tror det var Strindberg) som sa " det är synd om människorna". Jag skulle i stället vilja säga " det är synd om författarna". Dom ska ju leva på sina alster. Det är då tur att jag har mitt jobb på Plywood för att leva på det jag lyckas kräva ur mitt arma huvud vore en ren omöjlighet. Ja, tro nu inte att jag tänkt bli författare nån gång. Nej då, jag bara konstaterar hur svårt det måste vara att fundera ut nått att leva av när det är så omöjligt att få till nått när man inte får nått honorar alla.

Jag har grubblat natt och dag på nått att skriva om (jag hör nog hur ni säger "hon grubbla natt och dag som somnar där hon sitter framför TV:n?) Men då ska ni veta att jag i mina drömmar har Trollens Nyheter för ögonen. Jag har fått många roliga upplag i drömmar, så roliga att jag har vaknat av mitt eget skratt, för att finna att i vaket tillstånd finns ingen humor i det hela. Att vara rolig är faktiskt inte så roligt alla gånger. Men skam den som ger sig. Har man inget att skriva om skriver man om det.

Ingenting alltså. Nu tror ni förstås att jag ska skriva en lång epistel om mig själv men nix. Men ska sluta när det är som bäst sägs det och eftersom jag kommit fram till att jag är bäst så får jag sluta med DET.

Anna Kristinesdotter

Viktigt meddelande

Vid träffen i scurras dök plöteligt Delsbos berättade skidskall upp i Enånger för att spionera på den stor-slägna skidtävlingen som gick av stap-eln. De var väldigt intresserade av hur träningen lagts upp men tävlings- ledningen lämnade inget uttalande om detta. Vi sen vid Vasaloppet var det enda svar de fick.

Lystning

Nu till jul vid julklappsöppnandet så var god att ligga i hård träning för att sedan till sommarens träff kunna öppna paket så fort det går vid ring- leken de hade vid årets träff.

Kör hårt !

VISSTE NI

att Trollens Nyheter ska bli färdig - nån gång

att Anna ska se ett helt TV-program å nån gång

att reparationen i "Gammelbo" ska bli färdig - nån gång

ATT TROLLENS NYHETER INTE BÖLL PÅ ATT BLI FÄRDIG -- NÅN GÅNG !!!!!

Ryggmassage?

Fem av de sex bröderna på Stråma besödt sig i somras för att sötas i Vasalopp-spåret första söndagen i mars 1975. Den som pläderade friskast för idén var näst äldste brodern Jerker.

- Det är säkert något sjukt med det här, sa de andra bröderna. Och Kvas systrars som inte får åka för Mora-Nisse ändå in.

- Den där är ju veteran i spåret. Han har ju åkt loppet en gång förut, sa äldste brodern, som får ställa upp för Mora-Nisse, men inte för frun som menar att det är för mycket sjöar - väl tillfrusna - på vägen mellan Sälen och Mora.

- Då kommer han väl inte ha förrän snöberäkningen i vår, han med sitt piplande, sa fru Stina med skärpa i rösten.

Nåja, till saken. Det verkar som om den fruktade näst äldste brodern inte skulle återfinnas på startplatsen klockan 7.45 på Vasaloppssöndagen när fältet flaggas iväg, sägs det. (Vad säger bönderna i Sälen när fälten flaggas iväg, har dom några kvar att flagga iväg numera. Sätt som.) Han har drabbats av en ryggskada.

Han har gjort allt vad som stått i hans makt för att få ryggskadan botad. Men har inte rätt minsta framgång.

Hela hösten har han sprungit på det ena massageinstitutet efter det andra. (Ja, den ene massören (eller massösa heter det kanske eftersom alla av någon anledning var kvinnliga) efter den andra har behandlat honom. Han har fått massage i mängder, men inte i ryggen.

- Den här nya massagemetoderna blir jag aldrig klok på, sa han i ett uttalande i en tidning häromdagen. Visst har jag känt mig betydligt friskare, glädlare och starkare när jag lämnat institutet - men inte har jag varit bättre i ryggen, snarare trärton.

Ännu är dock inte allt hopp ute. Näst äldste brodern fortsätter sin uppsökande verksamhet på massageinstituten. En vacker dag botar dom också hans ryg, tror han.

VET NI

att Sverker tappade sina tänder i toaletten, han har tydligen varit ute och pratat skit igen.

att Lasse tränar störtlopp i Dalaland, han störtar ju så lätt under loppet.

att Nils inte trox att det ska bli någon snö på Vasaloppet i år, det var därför han köpte upp Sundins produktion när han var hemma i höst.

Julgrans- mysterie

Hera några meter från vår tomt växer det några små granar. En av dem artade sig till att med tiden bli en vacker julgran. Flera år har jag gått och beundrat den, sett hur den varje år lagt en ny "våning" och skjutit i höjden.

Just det här året var den, så vitt jag kunde bedöma, alldeles lagom för vårt lilla rum. Så i år hade vi alltså julgranen säkrad. Ingen skulle behöva pulsa iväg över berg, myrar och moras för vår skull. Den skulle stå där till dan före julefton, så blev den riktigt "färdig" att ta in.

Härredagen när det för ovanlighetens skull var solken, gick jag till skogen för att hämta granris att lägga över rosorna och min vana trogen gjorde jag en avstickare till "min gran". Men där mötte mig en sorglig syn. Vad tror ni jag fick se? Att granen var borta? Tror ni ja. Om det varit så hade jag naturligtvis blivit mycket besviken, men som det nu var blev jag minst sagt förkrossad.

Någon hade med yxa skalat av alla grenar på en sida. Det var bara toppen som var orörd och spretade hjälplöst med några korta grenar. Det avhuggna riset låg kvar på marken. Varför? Vad det kom så många varför i mitt huvud på en gång, så jag blev alldeles yr och måste gå hem. Varför hade granen stypats så? Just bara den - de andra buskarna runt om var orödda. Mystiskt! ? Förklara det den som kan, jag kan det inte.

Känner mig bara "bläst". Tror inte jag vill ha någon julgran i år.

Kanske en tall! ?

Murkian

Energisparande hustomtar

Nu ska ni få höra lite om hustomtarna här uppe i Rindalen. Dem hade härskvällen stormöte här uppe på "vallen". Hur jag kan veta det? Jo, jag har gjort mig vän med vår egen hustomt. Det bör man göra när man kommer till ett nytt ställe. Stormötet den här kvällen handlade om städningen i alla gårdarna till julen. Hustomtarna har ju ansvaret för att den blir ordentligt gjord även i garage, bodar och ladugårdar. Men det roligaste av allt är faktiskt det sätt som tomtarna tar sig fram mellan de olika gårdarna här uppe. Dem rider faktiskt på råvar. Det är sant för jag har sett det själv!

G/L. JUL

till er alla

Lars-Ove

Skynda långsamt...

Vad tiden går fort! Det säger vi oftare och oftare ju äldre vi blir. Och det händer knappast, att vi går och väntar på vår födelsedag, så där som vi gjorde när vi var små. Ja, tiden går verkligen fortare och fortare med våra ökade levnadsår. Men det förbryllande är, att ju fortare tiden går, desto långsammare får jag själv lust att gå.

Jag hade nog trott, att det skulle bli precis tvärtom. Att man med tilltagande ålder skulle få mer bråttom, fatta snabbare beslut, skynda och skynda för att härna göra och uppleva allt som man drömt om. Vilket ju är naturligt när tiden bakom en växer för varje dag och tiden framför en krymper. Men livet är överraskande i detta också. Jag märker mer och mer hur viktigt det känns att ge sig tid. I stället för att skynda med saker och ting vill jag lägga ner mer omsorg på dem, hantera dem försiktigare och med lugnare rörelser.

Jag vill hellst inte rusa från den ena sysselsättningen till den andra, jag vill inte fatta brådstörtade beslut, jag vill inte låta kasta mig hit och dit och inte vill jag heller till varje pris vara med om allt jag skulle kunna vara med om. Det börjar bli viktigt att välja och vraka på ett helt annat sätt än förut. Göra det som verkligen känns meningsfullt och låta det andra vara. Inte göra en massa saker för att man hör, för att det hör till eller för att andra gör så. Intresset för kvalite tycks öka - och det kvantitativa spelar mindre roll. Rena rena förtretelsen är inte riktigt lika lockande längre, men den verkliga glädjen växer i alla dimensioner. Småförtretlighetens makt minskar. Modet att möta större svårigheter ökar. Det man förr hastigt ville döva, låter man få mer tid att värka ut. Otaligheten och rastlösheten dämpas. Det känns mer lockande att kunna vänta på en stor glädje än att ta småttuggor av en mindre då och då.

Allting blir egentligen mer spännande på det här viset. Man upptäcker fler nyanser. Det är som att gå sakta längs en skogsstig och upptäcka blommor man aldrig sett förut - i stället för att susa fram i 120 på motorvägen och knappast hinna se alla. Det är att märka skiftningar i ansikten som man förr bara gick förbi. Det är att urskilja stämmorna i orkestern i stället för att bara uppfatta den lättåtkomliga melodin.

Det underbaraste av allt - att uppleva nuet !. NU - just nu.

Andas jag - Känner jag - Lever jag !

Lis-T

"Murklans" ABC

Allt kan ej börja med "Det"
absolut ej alfabet.

Börja måste man ändå,
annars blir det inget å

Gällan skall ej stavas så,
men i nödfall kan det gå.

Dis och gråvår denna höst,
har förstört min vackra röst.

Energi det blir av vatten,
påstås det. Det vete katten.

Fel har alla och envar,
sköt dom väl så finns dom kvar.

Gustav Vasa nog sagt, oj,
om han hade sett vårt skojs.

Hurrilar man delar ut,
just som tågresa är slut.

I nästa årets vasalopp,
fem av Östlunds ställer opp.

Juli månad den var bäst,
regn å slask å plask å fest.

Klämma lagg på gräs och grus,
prövats kring godtemplarhus.

Lucia spela Nils med kläm,
fick betyg med många fem.

Malmqvists är ett motionspar,
alltid dom presentkort tar.

Norrlandsbiten Sverker blev,
när han bland renar blev.

Orinoco bortglömd var,
när Erik skulle ge sitt svar.

Pennan här vill "haka opp",
och i huvet blir det stopp.

Qvistigt är att hitta rim,
fast dom finns i stora stim.

Rolig var vår suringfest,
ingen såg vem som åt mest.

Stödekepsen Lasse bär,
och förväxlas med konstnär.

Träff det blir nog nästa år,
vet när var vi hyra får.

Utan gaddar ingen kan,
äta äpplen? Nej minsann.

Varför blev jag ej poet,
finns det nån som fattar det.

X- det finns i sax och vax,
så nu hade jag ju flax.

Ynklig bokstav tycker jag,
passar ej å någon rad.

Zätta pärer det är kul
nästan som att fira jul.

Åke tränar nog för hårt
långa benen har det svårt.

Ära den som äras bär
ställ nu upp och gör honör.

Överse med alla fel,
gjord med flit är nog en del

TN tidningen
med belt